

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

چریکهای فدائی خلق ایران

۲۲ می ۲۰۱۸

جمهوری اسلامی، کازرون را به خون کشید!

روز چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۷، مردم ستمدیده شهر کازرون در ادامه مبارزات خود علیه رژیم جمهوری اسلامی که تحت پوشش اعتراض به طرح تجزیه و تفکیک این شهرستان آغاز شده بود، در میدان شهدای این شهر دست به تجمع و تظاهرات زدند. این تظاهرات که به شکل مسالمت آمیز برگزار شده بود با یورش نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی مواجه گردید و طی آن نیروهای اطلاعاتی رژیم که

سردمداران جمهوری اسلامی آنها را "سربازان گمنام امام زمان" می نامند تعداد زیادی از معترضان و از جمله جوانان را دستگیر کردند. اما با جو انقلابی که توده های مبارز ما بر جامعه حاکم کرده اند، این برخورد ددمنشانه نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی باعث عقب نشینی مردم نشد.

حرکت بعدی توده های جان به لب رسیده از چهل سال حاکمیت رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی، تجمع در برابر مرکز نیروهای انتظامی و امنیتی این شهر با تقاضای آزادی دستگیرشدگان بود. اما نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی در آنجا نیز مردم معترض را مورد حمله قرار دادند که طی آن در اثر تیراندازی مزدوران حکومت، تعدادی از جوانان شهر کشته و مجروح و تعداد دیگری دستگیر شدند.

مردم رنجیده کازرون که مانند سایر توده های محروم و گرسنه و به جان آمده در سراسر ایران کمرشان در زیر بار ظلم و بیدادگری های رژیم خم شده است، با دیدن وحشیگری و شدت سرکوبگری نیروهای جمهوری اسلامی که باعث کشته شدن چند تظاهرکننده و زخمی شدن تعداد دیگری شد، به مقابله برخاسته و در جریان درگیری های شجاعانه شان، چنان درسی به مزدوران رژیم دادند که این جنایتکاران هرگز فراموش نخواهند کرد. تصاویری که از محل درگیری در شبکه های اجتماعی منتشر شده است، نشان می دهد که این توده های سرشار از خشم و کینه نسبت به جمهوری اسلامی، از چه پتانسیل انقلابی برخوردار بوده و با چه شجاعتی با آن مزدوران جنگیدند. ماشین های سوخته نیروی سرکوب جمهوری اسلامی در این تصاویر و خیابانهایی که در واقع صحنه یک جنگ نابرابر ولی تمام عیار بوده است، بیانگر این واقعیت می باشند. در جریان درگیری های شبانه و روز بعد در شهر، توده های خشمگین، پاسگاه نیروی انتظامی در فلکه بنیاد شهید را به آتش کشیدند. همه این واقعیات که با سردادن شعارهای توده ئی نظیر

"وای به روزی که مسلح شویم" توسط مردم به پا خاسته کازرون همراه بود، بروشنی نشان می دهند که اعتراضات مردم کازرون علی رغم ظاهر و پوشش اعتراض به تجزیه شهر خود، در واقع همچون بقیه اعتراضات و مبارزات مردم ستمدیده کشورمان، علیه ظلم و ستم و دیکتاتوری و سرکوب می باشد. درست به همین خاطر بود که مبارزه آنها در مقابل خشونت مزدوران رژیم خیلی زود به حاد ترین اشکال اعتراضی بدل گردید که خود بر این واقعیت تأکید می کند که با رژیمی که جز زبان زور نمی شناسد، جز با زور نمی توان سخن گفت.

واقعیت این است که ۴۰ سال حاکمیت ستمگرانه رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی و فشار های ناشی از فقر و گرسنگی و بیکاری و ستم و سرکوب اعمال شده توسط دیکتاتوری حاکم چنان انبار باروتی را در جامعه تحت سلطه ما به وجود آورده که هر جرعه ای در هر گوشه آن به هر بهانه ای که زده شود، برای انفجار و به آتش کشیدن این انبار کافی ست. روی این واقعیت باید تأکید کرد که ما امروز با شرایطی روبه رو هستیم که کوچکترین موضوع اعتراضی در هر نقطه ای از کشور حتی اگر اعتراض به تقسیمات شهری بهانه و شروع کننده آن باشد، سریعاً به درگیری مردم به جان آمده با مزدوران رژیم تبدیل می شود. بر این اساس باید بین خشم و نفرت توده ها از رژیم و انگیزه واقعیشان در مخالفت با شرایط نکبت باری که جمهوری اسلامی برایشان ایجاد کرده است، با لفافه ای که این خشم در پوشش آن بروز می کند تفاوت گذاشت و اسیر تبلیغات تفرقه افکنانه دستگاه تبلیغاتی رژیم سرکوبگر نشد که در هر مورد می کوشند با برجسته کردن عوامل ثانوی، عامل اصلی این انفجارات متناوب توده ئی یعنی شرایط ظالمانه ای که نظام سرمایه داری وابسته بر کشور حاکم ساخته و جمهوری اسلامی با زندان و شکنجه و سرکوب به حفاظت از آن برخاسته را در حاشیه قرار دهند.

تجربه کشتار جمهوری اسلامی در کازرون و بگی و ببنی که این رژیم در پاسخ به اعتراضات مردمی راه انداخت بار دیگر نشان می دهد که با این رژیم جز از طریق اعمال قهر انقلابی نمی توان سخن گفت. چرا که دیکتاتوری حاکم را با حرف نمی توان به تمکین در مقابل مطالبات و اراده مردم واداشت. این امر تنها با سازماندهی مسلح توده ها و با انجام مبارزه مسلحانه جهت نابودی جمهوری اسلامی امکان پذیر است. شعار توده ئی "وای به روزی که مسلح شویم" که مردم شجاع و دلیر کازرون نیز آن را در خیابانهای شهر فریاد زدند، طرح چنین ضرورتی در جامعه تحت سلطه ما از زبان توده هاست.

نابود باد رژیم سرکوبگر و وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

هر چه گسترده تر باد مقاومت مردم ستمدیده ایران!

چریکهای فدائی خلق ایران

۲۷ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۷ - ۱۷ ماه مه ۲۰۱۸